

vil forhindre, at den Lov, vi her behandle, træder i Kraft, idet der kunde gøres Indsigelse imod, at man kunde udsætte sig for, at Bestemmelsen i § 3 ikke vilde blive opfyldt ved Forhandlingen om en anden Lov, skal jeg finde mig i, at denne Sag knyttes til Forslaget, uagtet den, jeg gentager det, egentlig ikke hører hjemme her. Det er jo heller ikke første Gang, at man til en Lov har knyttet en Bestemmelse, der henviser til andre Forhold, hvor en saadan Bestemmelse rettelig hører hjemme.

Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) og jeg have stillet et lille Ændringsforslag til § 4, saaledes som den nu lyder. I det af Finansministeren fremsatte Lovforslag hedder det: „Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1911“; men da Ejendomsskylden forfalder den 1. April og den 1. Oktober, have vi ment, at det, uagtet vi ere enige med Ministeren om, at Loven skal træde i Kraft straks, er rettest nu at give et tilbørligt Spillerum for de Myndigheder, der have med Behandlingen af denne Sag at gøre; det vedrører navnlig Revisionen og Amtsstuerne og i høj Grad Kommunerne, at de i god Tid kunne gaa i Gang med at lægge Bøgerne og det øvrige til Rette, saaledes at Lovens Virkning først begynder den 1. April og ikke den 1. Januar, da der vilde blive et Kvartals Skat at inddrive efter denne Lov, og det finder jeg ikke rigtigt. Jeg finder det ganske naturligt, at Lovens Virkning begynder den 1. April næste Aar.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse og rette en Tak til den højtærede Finansminister for den Villie, hvormed han har forhandlet med Udvalget for at komme til Enighed om denne Sag.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), som omfatter denne Sag med saa stor Interesse, fik Ordet saa hurtigt, at jeg ikke fik Lejlighed til straks efter, at Finansministeren havde talt, at sige de Par Ord, jeg har at sige om § 3 i det foreliggende Lovforslag. De gaa kortelig ud paa dette, at ogsaa jeg synes, det havde været rigtigst at knytte denne Bestemmelse til Lovforslaget om den personlige Kommuneskat, men da Stillingen i Udvalget med Hensyn til dette Forslag om den personlige Kommuneskat vel kan siges at være saaledes, at den ikke byder Sikkerhed for dette Lovforslags Gennemførelse — vi ere jo nok

enige om, at noget skal der ske, men vi ere meget uenige om, hvor meget der skal ske, idet man vel ikke er tilbøjelig til at gaa ret vidt —, har jeg kunnet acceptere, at Forslaget stilles her paa den finansielle Lov. Jeg tror kun, det har rent formel Betydning. Betydningen af selve denne Bestemmelse er jo denne, at der vil ske en Forandring i den Promille, hvorefter Ejendomsskylden opkræves i Købstæderne, naar de øvrige Bestemmelser træde i Kraft. Denne Promille maa i de Købstæder, her er Tale om, forhøjes ikke blot med det Beløb, som svarer til den forøgede Statsskat, som Kommunerne skulle betale herigennem, men ogsaa forhøjes, svarende til det, som de tabe ved, at de nye Fradragsregler træde i Kraft i vedkommende Kommuner. Det er altsaa en dobbelt Forøgelse, der maa finde Sted. Hvor stor den skal være i de enkelte Købstadkommuner, er umuligt at beregne paa Forhaand, det maa overlades til nøjere Undersøgelser og derfor er det fornødent at give Bemyndigelse til Vedtægtsforandringer, uden at der sættes noget bestemt Beløb ind i Loven allerede paa dette Stadium.

Hauge: Det ministerielle Lovforslag, som i sin Tid blev fremsat her i Tinget, gaaende ud paa at standse Overgangen til at beskatte efter Ejendomsskyld i Stedet for efter Hartkorn, fik jo en meget krank Skæbne. Det blev meget hurtigt undlivet i det Udvalg, som blev nedsat, og der blev derpaa fremsat et nyt Lovforslag af en Del af Udvalgets Medlemmer, nemlig af Delegationen og Højre. Det kan ikke siges, at dette Lovforslag har haft nogen blidere Skæbne end Ministerens Forslag, thi Delegationens og Højres Forslag er jo ogsaa bleven undlivet, og det efter alle Kunstens Regler. Det fik allerede ved første Behandling en saa ublid Medfart her, at endog selve Forslagsstillerne bleve uenige, og i alt Fald et enkelt Medlem løb fra det, da han saa, hvorledes Udsigterne vare. Forslaget var ikke meget omfattende, det indeholdt kun nogle ganske faa Linier, men efter at den højtærede Finansminister nu har stillet sine Ændringsforslag dertil, er der saa godt som intet tilbage af Delegationens og Højres Forslag, saa at det Forslag, vi nu skulle stemme om ved anden Behandling, i Virkeligheden ikke er det, som Delegationen og Højre have stillet, men den højtærede Finansministers.

Jeg takker den højtærede Finansminister for den Stilling, han har indtaget til Sagen, og de Ændringsforslag, han har